

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Gavriliță Leonid, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Gavriliță Leonid Constantin, *născut la 09 noiembrie 1982, originar și domiciliat pe s. Micleușeni, r-nul Strășeni.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.06.2014 – 05.01.2015;

Instanța de apel: 06.05.2015 – 22.06.2015;

Instanța de recurs: 05.08.2015 – 28.10.2015.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 05 ianuarie 2015, Gavriliță L. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, la 6 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis și cu aplicarea amenzii în mărime de 500 unități convenționale.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Sitișco A. a fost admisă integral și s-a dispus încasarea de la Gavriliță L. în beneficiul lui Sitișco A. suma de 1 450 lei, cu titlul de prejudiciul material.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt* a constatat că, la 03 aprilie 2014, Gavriiliță L. fiind în stare de ebrietate, aflîndu-se în gospodăria lui Sitișco A. din s. Drăgușenii Noi, r. Hîncești, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor acesteia, a îmbrîncit-o, după care, în mod deschis a sustras de la ultima suma de 1450 lei, cauzîndu-i părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal, jaful, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către inculpatul Gavriliță L. care a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a menționat că, la judecarea cauzei nu a fost prezent, deoarece a fost reținut de poliție și se afla în izolatorul Inspectoratului de Poliție a r-nului Nisporeni și nu a fost informat despre desfășurarea ședințelor de judecată. A mai menționat că, nu a dat nicio declarație în cadrul examinării cauzei în prima instanță, și instanța de judecată și-a făcut o concluzie greșită condamnându-l la 6 ani închisoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2015, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, iar sentința primei instanțe a fost menținută fără modificări.

5. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, concluzia primei instanțe privind vinovăția inculpatului este bazată pe probe pertinente, concludente și utile, care coroborează între ele și confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

La fel, instanța de apel a notat că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, fiind verificate și primind o apreciere la justa lor valoare. Prin coroborare la circumstanțele de fapt reținute de prima instanță, conținutul probelor din prezenta cauză au redat ceea ce este evident și fără posibilitate de a pune la îndoială vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de jaf.

Astfel, în susținerea concluziei primei instanțe, instanța de apel a reținut că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt, dând faptei săvârșite de inculpat încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel a reținut că, în prima instanță cauza penală a fost examinată în lipsa inculpatului, acesta fiind anunțat în căutare.

Din acest considerent, inculpatul a fost audiat în cadrul ședinței instanței de apel după regulile prevăzute pentru prima instanță. Acesta fiind audiat nu a recunoscut vinovăția, deși la etapa urmăririi penale acesta a recunoscut pe deplin învinuirea adusă.

Așadar, în concluzie, instanța de apel a indicat că, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia privind stabilirea pedepsei inculpatului cu închisoarea, luând în considerație gradul de pericol social pe care îl reprezintă inculpatul, care nu este la

prima abatere de acest gen și anterior a fost condamnat pentru comiterea de infracțiuni similare.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Druță B. în numele inculpatului Gavriliță L. a atacat-o cu recurs ordinar, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărîri potrivit căreia inculpatul să fie achitat, din motiv că fapta infracțională nu a fost comisă de către el.

În motivarea cerințelor sale, recurentul invocă că instanțele de fond au pus la baza hotărîrilor de condamnarea doar declarațiile părții vătămate, care au fost examinate unilateral atît de organul de urmărire penală, cît și de instanțele de judecată. Astfel, condamnarea inculpatului Gavriliță L. poartă un caracter incert și lipsit de suport probatoriu.

Mai mult ca atît, recurentul ține să accentueze că nu a fost demonstrat faptul sustragerii deschise de către inculpat a banilor de la partea vătămată. Respectiv, instanța de apel a adoptat o decizie nemotivată și neîntemeiată, bazată doar pe presupuneri neconfirmate, ce constituie temei de casare a acesteia.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Druță B. în numele inculpatului Gavriliță L., menționînd că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece criticele recurentului nu au fost argumentate conform exigențelor stipulate de art. 427 din Codul de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal, verificînd textul recursului declarat, constată că alegațiile recurentului se încadrează în temeiul de casare prevăzut de pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în

cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde.

Așadar, în vederea determinării dacă o asemenea eroare de drept a fost admisă în cauza dată de către instanța de apel, instanța de recurs, menționează că, în urma unei analize ample a conținutului deciziei, dar și a probelor verificate în instanța de apel, se conchide faptul că, prima instanța corect a încadrat juridic fapta comisă de inculpat, fiind prezente toate elementele componente de infracțiune prevăzute la art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs reamintește că, nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea condamnării inculpatului Gavriliță L. privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Prin urmare, instanța de recurs, verificînd suplimentar materialele dosarului, specifică că, judecînd apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă de menținere a condamnării lui Gavriliță L. în baza art. 187 alin. (2), lit. e) și f) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatului a săvîrșit infracțiunea incriminată.

Referitor la argumentul părții apărării precum că, vinovăția inculpatului nu a fost dovedită și se bazează doar pe declarațiile părții vătămate Sitișco A., instanța de recurs a menționat că, instanțele de fond corect au apreciat ca fiind întemeiate și veridice declarațiile părții vătămate Sitișco A. și le-au pus la baza hotărîrilor de condamnare. Mai mult ca atît, vinovăția inculpatului este dovedită și prin următoarele probe: procesul verbal de cercetare la fața locului din 09.04.2014 (f.d.6); ordonanță de recunoaștere în calitate de parte vătămată a cet. Sitișco A. din 11.04.2014 (f.d.9); declarațiile părții vătămate din cadrul ședinței primei instanțe (f.d.116-117); declarațiile martorului Sitișco D. (f.d.11); declarațiile martorului Grosu N. (f.d.12), precum și prin încheierea Judecătoriei Hîncești din 28 octombrie 2014 în privința inculpatului Gavriliță L. prin care a fost anunțat în căutare cu aplicarea măsurii preventive – arestul pentru o perioadă de 90 zile (f.d.100-101) și informația Inspectoratului de Poliție Strășeni precum că Gavriliță L. este anunțat în căutare, dosarul fiind pornit la 29.10.2014 (f.d.105).

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază ca, fiind neîntemeiate criticile recurentului privitor la adoptarea unei decizii ilegale de către instanța de apel în privința sa, menționînd că instanța de apel a ajuns la concluzia corectă privind

probele cercetate, coroborînd între ele, formează un ansamblu probatoriu prin care se dovedește vinovăția inculpatului Gavriliță L. de săvîrșirea infracțiunii imputate și totalmente se combat cu argumentele aduse de către partea apărării în susținerea nevinovăției inculpatului.

În esență, toate acestea conturează convingerea fermă a instanței de recurs că, inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței și urmează să execute pedeapsa stabilită de instanțele de fond, în volum deplin.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate.

Avînd în vedere considerentele expuse și raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de recurent este inadmisibil.

9. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Gavriliță Leonid, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Gavriliță Leonid Constantin**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 27 noiembrie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru